Dosarul: nr.2a-341/24(2-23071677-02-2a-23012024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - N. Mazur

D E C I Z I E

28 mai 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii: Ala Malîi și Dorin Dulghieru
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ședință publică, apelul declarat de *****, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva SA ”***** cu privire la anularea ordinelor nr.25 din 21.04.2023 și nr.41-î din 15.05.2023 privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, obligarea pârâtului de a permite comitetului sindical să publice pe panoul informativ diverse informații ce se referă la membrii reprezentanței sindicale și încasarea prejudiciului moral, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 noiembrie 2023, prin care acțiunea a fost respinsă, -

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

1. La data de 18 mai 2023, ***** s-a adresat în instanță de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva SC ”***** S.A. solicitînd anularea ordinelor nr.25 din 21.04.2023 și nr.41-î din 15.05.2023 privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, obligarea pârâtului de a permite comitetului sindical să publice pe panoul informativ diverse informații ce se referă la membrii reprezentanței sindicale, încasarea prejudiciului moral.
2. În motivarea cererii sale, reclamantul a menționat că, activează în calitate de ***** în cadrul SC „***** S.A. (precedenta denumire Î.M. „***** S.A.) începând cu 17 august 2006 și până în prezent.
3. La 09 decembrie 2020 a fost finalizată tranzacția de transmitere a acțiunilor societății Acționarului ”*****”.

4. Susține reclamantul că, la cererea salariaților societății, la 01.12 2022, a fost fondată reprezentanța sindicalelor întreprinderii, unde a fost ales în calitate de președinte.
5. În continuare, invocă în acțiunea civilă că, la 20.03.2023, ***** a fost desemnat în funcția de președinte al comitetului de conducere „***** S.A.
6. În acest sens, se indică că, la 31.03.2023, comitetul de conducere„***** S.A. a publicat pe panoul informativ al societății decizia de reorganizare a secțiilor/departamentelor întreprinderii fără să coordoneze cu reprezentanța sindicală.
7. Pretinde reclamantul că, conform art.42[1] și art.87 Codul muncii, în calitate președinte al reprezentanței sindicale a întreprinderii a contestat această decizie și a publicat-o pe panoul informativ al societății.
8. Ulterior, la 25 aprilie 2023, acestuia i-a fost adus la cunoștință ordinul nr.25 din 21.04.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare-avertismentul, pentru încălcarea prevederilor ordinului nr.138 din 14.12.2022, manifestată prin plasarea pe panoul de informare a societății a anunțului, fără acordul președintelui comitetului de conducere sau a directorului resurse umane.
9. Susține reclamantul că, pînă la aceasta a trimis prin e-mail, un mesaj de informare a președintelui comitetului de conducere și a directorului resurse umane despre faptul, că contestarea urmează a fi plasată pe panoul de informare a societății, însă ei nu au răspuns la acest mesaj, respectiv a considerat, că se poate plasa acest anunț pe panoul de informare.
10. Reclamantul și-a manifestat dezacordul cu mențiunile angajatorului „***** S.A. reflectate în ordinul nr.25 din 21.04.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare-avertismentul, considerându-le ilegale neîntemeiate.
11. În acest sens, s-a referit la faptul că, el a informat prin e-mail pe președintele comitetului de conducere și directorul resurse umane despre faptul, că contestarea deciziei comitetului de conducere urmează a fi plasată pe panoul de informare a societății, însă ei nu au răspuns la acest mesaj, respectiv a ajuns la concluzia, că se poate plasa acest anunț pe panoul de informare.
12. Sub un alt aspect, a menționat reclamntul că, contrar prevederilor art.387 Codul muncii pîrîtul nu a consultat prealabil organul sindical a cărui membru și președinte este, motiv care în opinia acestuia duce la ilegalitatea ordinului din 21.04.2023.
13. În continuare, în cererea de chemare în judecată, ***** a relatat că, la 16 mai 2023 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr.41î din 15.05.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare-mustrarea, manifestată prin faptul că, la 02.05.2023 a transmis prin e-mail salariaților administrației lista contractelor și a anexelor înregistrate de secția juridică în aprilie 2023.

14. Se indică că, până la 25 iunie 2021 contractele înregistrate de secția juridică, inclusiv anexele la ele, le transmitea membrilor comitetului de conducere Î.M. „***** S.A., ulterior după aprobarea procesului-verbal de autorizare a semnăturilor și alegerea unui nou comitet de conducere - coordona contractele și anexele, care urmau să fie semnate cu toți salariații autorizați cu drept de semnătură, conform procesului-verbal din 25.06.2021 sau în lipsa lor motivată; concediu, deplasări de serviciu cu persoanele împuternicite (prin ordinul președintelui comitetului de conducere) cu drept de semnătură, pentru a obține acordul lor cu redacțiile, care sunt (sau urmează a fi) încheiate, de către managementul „***** S.A..

15. Ca urmare, susține reclamantul că, astfel în copie erau reflectați aproape toți salariații din administrație, care aveau legătură cu contractele sau anexele societății, și așa cum acești salariați au încheiate contracte individuale de muncă cu pârâtul, respectiv confidențialitatea informației a fost respectată.

16. Mai susține reclamantul că, începând cu august 2021, obligația de a întocmi și transmite salariaților administrației spre examinare lista contractelor și a anexelor i-a fost impusă de către *****, membru al comitetului de conducere director financiar și președinte al comisiei de colectare a datoriilor, pentru a ține la curent toate livrările către clienți.

17. Consideră că, învinuirile angajatorului „***** S.A. reflectate în ordinul nr.41î din 15.05.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare- mustrarea, sânt ilegale și neântemeiate, deoarece din august 2021 și până aprilie 2023, la indicația dlui ***** prin e-mail a transmis lista contractelor și a anexelor salariaților administrației spre examinare, fără să-i fie înaintate obiecții referitor la criteriul de confidențialitate.

18. În mod similar, a invocat faptul că, la eliberarea ordinului enunțat din 15.05.2023, nu a fost consultat prealabil organul sindical a cărui membru si președinte este.

19. A solicitat reclamantul anularea ordinelor enunțate, deoarece le consideră ilegale, or pe parcursul activității sale de 17 ani în cadrul societății-pârâte nu a avut nici o sancțiune disciplinară.

20. La fel, pretinde reclamantul că, acțiunile pîrîtului la emiterea ordinelor de sancționare în speță, i-au generat suferințe psihice, incomodități și prejudicii morale, pe care le evaluiază la suma de 99000 lei.

Poziția instanței de fond:

21. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 noiembrie 2023, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva SC ”***** S.A. cu privire la anularea ordinelor nr.25 din 21.04.2023 și nr.41-î din 15.05.2023 privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, obligarea pârâtului de a permite comitetului sindical să publice pe panoul informativ diverse informații ce

se referă la membrii reprezentanței sindicale, încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

22. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 27.11.2023, ***** a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 iunie 2023 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Argumentele participanților la proces:

23. În motivarea apelului, apelantul a indicat că, instanța de fond nu a dat apreciere corespunzătoare probelor și argumentelor expuse de către reclamant și a constatat eronat situația de fapt și de drept, pronunțând o hotărâre neîntemeiată.

24. Astfel, partea apelantă în cererea sa de apel s-a referit la argumentele în fapt și în drept indicate în cererea de chemare în judecată, care în opinia apelantului generează ilegalitatea ordinelor contestate.

25. Aceasta a reiterat că, instanța de fond la examinarea cauei date a admis încălcarea principiului egalității în fața legii a participanților la proces, unele persoane având privilegii procesuale, încălcarea principiului contradictorialității, încălcarea principiului disponibilității.

26. La fel, a menționat apelantul că, hotărârea contestată încalcă dreptul apelantului la un proces echitabil, or acesta conține o motivare eronată, care drept urmare validează dreptul intimatului de a aplica sancțiunile disciplinare, contrar legi.

27. Întru susținerea poziției sale, a invocat o decizie a consiliului pentru egalitate emisă în cauza nr.100/23 din 27.12.2023 pe marginea cererii sale, în care se menționează că deși organizația sindicală primară înființată de către petiționar, nu a fost înregistrată de către petiționar, nu a fost înregistrată la Agenția Servicii Publice, după cum este prevăzut în Legea Sindicatelor nr.1129/2000, autoidentificarea acestea ca reprezentantă locală a angajaților ”*****” SA pentru examinarea litigiilor de muncă și apărarea drepturilor salariaților, deja prezintă în sine activitate sindicală și poate fi considerată în calitate de criteriu protejat în sensul Legii nr.121/2012 cu privire la asigurarea egalității.

28. Ca urmare a relevat că mențiunea instanței de fond precum că reprezentanța sindicală ”***** nu a fost înregistrată la Agenția Servicii Publice, motiv pentru care nu poate fi calificată ca subiect de drept și respectiv constituie temei de respingere a acțiunii, nu are suport legal.

29. Consideră apelantul că, acesta a fost supus acțiunilor de intimidare și presiune la locul de muncă, fiindu-i astfel lezată demnitatea umană pe criteriu de activitate sindicală, fapte constatate prin Decizia Consiliului pentru Egalitate nr.100/23 din 27.12.2023.

30. Respectiv, a pretins ca fiind justificată pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral în cuantum de 99000 lei, având în vedere statutul acestuia în cadrul societății intimate.
31. Apelantul *****, în cadrul ședinței instanței de apel a susținut integral cererea de apel depusă și a solicitat admiterea acesteia cu casarea hotărârii instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă să fie admisă integral.
32. Reprezentantul intimatului SC ”*****, avocatul Vladislav Roșca în cadrul ședinței instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel cu menținerea soluției adoptate de instanța de fond pe marginea cauzei date, pe care o consideră legală și întemeiată.

Termenul de declarare a apelului:

33. În conformitate cu art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
34. Din materialele cauzei se atestă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 15.11.2023, iar cererea de apel a fost depusă la 27.11.2023, prin urmare Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de apel:

35. Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră că cererea de apel este neîntemeiată şi pasibilă respingerii, reieșind din următoarele motive.
36. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) lit.a) CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărîrea primei instanțe.
37. Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
38. Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
39. Din textul art.240 alin.(1) CPC se desprinde că, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.
40. În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.alin.(1), (2) și (5) CPC, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor

înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

41. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

42. Din optica celor enunțate Colegiul reține că, sarcina instanţei de apel derivă din dispozițiile art.373 CPC în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

43. Totodată, Colegiul civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43). Așadar, Colegiul civil verificând în raport cu prevederile art.art.238-241 CPC, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or instanţa de fond corect a elucidat şi constatat circumstanțele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii acțiunii din speță, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

44. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

45. În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că în potrivit art.9 Cod civil, (1) drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. (2) Drepturile şi obligațiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor şi obligațiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligații; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă

cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.
46. Totodată, potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară.
47. Articolul 16 Cod civil indică cert că,(1) apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. (2) Metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Circumstanțele de fapt ale cauzei:

48. Uramre a administrării probatoriului în speța, Colegiul a constat că, apelantul ***** este angajat în cadrul SC „***** S.A. din 17 august 2006 în funcția de *****, în acest sens fiind încheiat un contract individual de muncă (f.d.6-18).
49. La fel, instanța de apel a stabilit că, prin ordinul SC ”***** S.A. nr.25 emis la 21 aprilie 2023, ***** fost sancționat cu avertisment pentru încălcarea (nerespectarea) prevederilor ordinului nr.138 din 14 decembrie 2022, prin plasarea pe panoul de informare a salariaților Societății informați (anunțați) fără acordul Președintelui Comitetului de Conducere a Societății sau a Directorului Resurse Umane a Societății în temeiul art.206 alin.(1) lit.a) Codul muncii a (f.d.22).
50. Astfel, în corespundere cu pct.1.1 al ordinului nr.138 din 14.12.2022 se învederează că, anunțurile plasate pe panourile de informare a salariaților companiei ”***** S.A., se vor efectua doar cu acordul Președintelui Comitetului de Conducere a Societății sau a Directorului Resurse Umane a Societății (în lipsa lui-Șef secție Resurse Umane) (f.d.23).
51. La capitolul dat, Colegiul constată că apelantul nu neagă faptul că a cunoscut despre existența și conținutul ordinului nr.138 din 14.12.2022, dar indică că, la 31.03.2023 comitetul de conducere „***** S.A. a publicat pe panoul informativ al societății decizia de reorganizare a secțiilor/departamentelor întreprinderii fără să coordoneze cu reprezentanța sindicală.

52. Totodată, instanța reține că apelantul și-a motivat acțiunea sa în corespundere cu art.42[1] și art.87 Codul muncii, și anume că aceta, în calitatea sa de președinte al reprezentanței sindicale a întreprinderii, a contestat decizia enunțată mai sus și a publicat-o pe panoul informativ al societății, în prealabil a trimis prin e-mail, un mesaj de informare a președintelui comitetului de conducere și a directorului resurse umane despre faptul, că contestarea urmează a fi plasată pe panoul de informare a societății, însă a primit un răspuns la mesajul respectiv, fapt care a generat plasarea anunțului pe panoul de informate (f.d.24, 25).
53. În continuare, Colegiul a constatat că, prin ordinul nr.41-î din 15 mai 2023, apelantul *****, a fost sancționat disciplinar cu mustrare pentru încălcarea disciplinei muncii, manifestată prin semnarea și emiterea procesului-verbal fără a fi în drept autorizat de societate să facă acest lucru, aceasta fiind o competență a Comitetului de conducere al societății și a diseminat (circulat) informație cu caracter sensibil a societății, salariaților societății care nu trebuiau să o primească, inclusiv prin remitere către email (adică email gmail) ce iese în afara rețelei IT Vetropack (f.d.27-28).
54. În acest sens, a fost imputat apelantului faptul că la 2 mai 2023 intimatului i-a devenit cunoscut faptul că apelantul a emis și semnat individual și pus în circulație către un număr de salariați, printre care erau destinatari cu adrese de e-mail înafara rețelei Vetropsk și persoane care nu trebuiau să primească așa informație pe motiv că nu sânt parte a comisiei respective de licitați, un document denumit proces -verbal nr.01.04.2023-30.04.2023 de fixare a contractelor înregistrate de secția juridică Vetropsk Chișinău din 02.05.2023, prin care el în mod individual, fără a fi autorizat de societate în acest sens, a stabilit că persoanele cărora le este adresat procesul-verbal enunțat își exprimă acordul cu redacțiile (anumitor contracte încheiate cu societatea), care sânt, sau care urmează a fi încheiate de către managementul societății și a făcut o interpretare că prin derogare de la condițiile stabilite în regulamentul comitetului de conducere și în procesul-verbal de autorizare a semnăturilor, actele reflectare intră în vigoare în lipsa dublei semnături și produc efecte juridice (în cazuri excepționale) din momentul când persoana responsabilă, autorizată cu drept de semnătură, a recepționat anexa la procesul-verbal și nu a înaintat opinii separate fondate.
55. Pe marginea ordinului enunțat, apelantul a relevat că societatea-intimat, aproape cu toți angajații avea încheiate contracte, în așa fel, confidențialitatea informației a fost respectată, nefiind admise careva încălcări în acest sens.
56. Conform art.45 Cod municii, statuiază că contractul individual de muncă este înţelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator, iar angajatorul se obligă să-i asigure condiţiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte

normative ce conţin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul.
57. Conform art.201 Cod muncii, este indicat că disciplina muncii reprezintă obligaţia tuturor salariaţilor de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convenţiile colective, cu contractele colective şi cu cele individuale de muncă, precum şi cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator.
58. Conform art.202 Cod muncii, disciplina de muncă se asigură în unitate prin crearea de către angajator a condiţiilor economice, sociale, juridice şi organizatorice necesare prestării unei munci de înaltă productivitate, prin formarea unei atitudini conştiente faţă de muncă, prin aplicarea de stimulări şi recompense pentru munca conştiincioasă, precum şi de sancţiuni în caz de comitere a unor abateri disciplinare.
59. Conform art.206 al aceluiași act normativ, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g)-r).
60. Conform art.198 al Codului muncii, regulamentul intern al unității este un act juridic opțional care, la decizia angajatorului, poate fi elaborat pentru unitate, cu consultarea reprezentanților salariaților, și care se aprobă prin ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului.
61. La rândul său, art.199 Cod muncii, reglamentează prevederile care urmează să fie incluse în regulament și anueme: securitatea şi sănătatea în muncă în cadrul unităţii; respectarea principiului nediscriminării, asigurarea măsurilor de prevenire și combatere a hărțuirii sexuale și a oricărei alte forme de lezare a demnității în muncă; drepturile, obligaţiile şi răspunderea angajatorului şi ale salariaţilor; disciplina muncii în unitate; abaterile disciplinare şi sancţiunile aplicabile potrivit legislaţiei în vigoare; procedura disciplinară, regimul de muncă şi de odihnă.
62. În baza contractului contractul de muncă, încheiat între părți la la 1 martie 2022, salariatul ***** s-a obligat să-și îndeplinească conștiincios obligațiile de muncă, să respecte cerințele regulamentului intern al unității, să îndeplinească normele de muncă stabilite, să respecte disciplina muncii (p. Il, lit. B a)-d).
63. Prin prisma regulamentului intern al ”***** S.A., aprobat prin Hotărârea Comitetului de Conducere în baza procesului-verbal nr.03/2016 din 12.10.2016, la pct.3.1.b) în mod expres se indică că în că salariații sunt obligați să îndeplinească ordinele și dispozițiile administrației.
64. Totodată, Colegiul a stabilit că conform statutului SC ”Vetropack” SA, de competența comitetului de conducere al societății țin toate chestiunile de conducere a activității curente a societății și toate actele încheate sau emise în

numele societății sau a comitetului de conducere în relația cu terții se vor semna de către doi membri ai comitetului de conducere, prevederi instituite la art.37 pct.2 și pct.4 al statutului societății.

65. La fel, instanța de apel, învederează că prin Ordinul nr.138 din 14.12.2022 emis de SC ”*****” SA s-a dispus ca anunțurile plasate pe panourile de informare a salariaților companiei ”*****” se va efectua doar cu acordul președintelui comitetului de conducere sau directorului resurse umane (în lipsa lui-șef secție resure umane).

66. Astfel, aplicând cadrul legal enunțat la circumstanțele speței date, instanța de apel conchide că prin acțiunea de publicare a informației vizate (f.d.24) pe panoul de informare, în lipsa acordului președintelui comitetului de conducere sau a directorului resurse umane a fost încălcat prevederile ordinului nr.138 din 14 decembrie 2022.

67. Raționamentul dat denotă faptul că apelantul a încălcat ordinul administrației și prin urmare a admis încălcarea disciplinei muncii. Respectiv, instanța găsește întemeiată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment aplicată lui ***** în baza ordinului din 21.04.2023.

68. Pe marginea ordinului enunțat, Colegiul va respinge argumentul apelantului, care invocă faptul că în prealabil a expediat un mesaj în adresa administrației referitoare la plasarea informației pe panoul informativ, însă nu a primit un răspuns în acest sens.

69. În acest sens, instanța reține că notificarea expediată de apelant în adresa administrației intimatului, prin care îl informează despre faptul că informația în speță va fi publicată pe panoul informativ, nu prezumă acordul președintelui comitetului de conducere sau a directorului resurse umane pentru plasarea informației respective.

70. Astfel, conținutul e-mailului administrat de apelant, confirmă că acesta a informat organul competent despre intenția de a plasa informația pe panoul informativ. În condițiile în care, administrația nu a emis un răspuns afirmativ, se prezumă că ultima nu a acceptat solicitarea respectivă.

71. Alegațiile apelantului la acest capitol sînt eronate și respectiv nu vor fi apreciate de instanța de judecată în sensul îndeplinirii condițiilor de plasare a informației pe panoul infirmativ, după cum este cerut în ordinul din 14.12.2022.

72. În continuare, analizând minuțios probatoriul administrat de părți, precum și argumentele acestora pe marginea capătului de pretenție cu privire la contestarea ordinului nr.41 Î din 15.05.2023 prin care a fost dispusă aplicarea în privința apelantului a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, Colegiul, concluzionează despre legalitatea ordinului dat și respectiv, temeinicia soluția instanței de fond în acest sens.

73. După cum a fost relevat mai sus, intimatul a reglementat în mod expres în statutul său anumite raporturi juridice ce ține de activitatea societății și anume că toate chestiunile ce țin de conducerea curentă a societății sânt de competența comitetului de conducere. Totodată, toate actele încheiate sau emise în numele societății sau comitetului de conducere al societății în relația cu terții se vor semna de către doi membri ai comitetului de conducere.
74. Învederează instanța de apel că conform directivei IT și securității informaționale a societății-intimate din 02.05.2019, pct.3.1, apelantul este obligat, printre altele, să păstreze și prelucreze datele Vetropack doar pe dispozitivele și serviciile acordate de serviciul IT al Grupului Vetropack.
75. Urmare a aprecierii circumstanțelor, Colegiul concluzionează că, prin informația publicată în modul indicat, ***** a încălcat cerințele regulamentului intern al societății, prin care în calitate de salariat este obligat să-și îndeplinească funcțiile de serviciu la timp și la nivel profesional conform obligațiilor de serviciu (pct.3.1. lit.a) din Regulament) și să îndeplinească ordinele și dispozițiile administrației, utilizând integral în acest scop orarul de lucru, să se abțină de la careva acțiuni care ar împiedica pe alți salariați să-și îndeplinească obligațiile de serviciu (pct.3.1.lit.b) din Regulament).
76. Astfel, prin acțiunile unilaterale ale apelantului, prin care în mod individual a pus în circulație către un număr de salariați, printre care erau destinatari cu adrese de e- mail înafara rețelei Vetropsk și persoane care nu trebuiau să primească anumită informație pe motiv că nu sânt parte a comisiei respective de licitați, un document denumit proces -verbal nr.01.04.2023-30.04.2023 de fixare a contractelor înregistrate de secția juridică Vetropsk Chișinău din 02.05.2023, prin care unilateral a dat o interpretare acțiunilor consecvente, acesta și-a depășit competențele sale și pe cale de consecință a admis încălcarea regulilor instituie de conducerea angajatorului.
77. În acest sens, sancțiune disciplinară aplicată în privința lui ***** sub formă de mustrare este justificată atât prin prisma circumstanțelor de fapt, cât și a celor de drept, inclusiv a faptului aplicării sancțiunii sub formă de avertisment la data de 21.04.2023.
78. La capitolul dat, instanța de apel consideră ca fiind nejustificate argumentele apelantului referitoare la faptul că o mare parte din salariații cărora le-a fost expediată informația în speță au încheiate contracte cu angajatorului și respectiv în privința acestora se aplică regula confidențialității.
79. În ordinea ideii expuse, Colegiul, remarcă că apelantul urma să-și exercite atribuțiile sale de muncă în strictă conformitate cu funcția sa contractată și în corespundere cu actele interne ale societății, fără a exceda și a lua decizii unilaterale care nu țin de funcția sa, cu încălcarea regulilor impuse.

80. Or, cert s-a stabilit că acțiunile întreprinse de către apelant, nu au fost autorizate de organul de conducere, doar ultimul fiind împuternicit de a lua decizii ce țin de modul de gestionare a societății, inclusiv în raporturile dintre angajator și alți salariați.
81. La fel, instanța de apel va respinge și alegațiile apelantului prin care se pretinde că la emiterea ordinelor contestate intimatul a încălcat prevederile art.387 Codul muncii, care la alin.(1 și 2) indică că, persoanele alese în organele sindicale de toate nivelurile şi neeliberate de la locul de muncă de bază nu pot fi sancţionate disciplinar şi/sau transferate la altă muncă fără consultarea prealabilă a organelor sindicale ai căror membri sunt.Conducătorii organizaţiilor sindicale primare neeliberaţi de la locul de muncă de bază nu pot fi sancţionaţi disciplinar fără consultarea prealabilă a organului sindical ierarhic superior.
82. În același context, instanța reține că la cererea salariaților societății, la 01.12.2022 a fost fondată Reprezentanța Sindicatelor, unde apelantul a fost ales în calitate de președinte al reprezentanței sindicale a întreprinderii și a anexat procesul-verbal al adunării generale de constituire a Organizației sindicale primare din cadrul ”***** S.A.(f.d.19-21).
83. Totodată, s-a constatat că, angajații ”***** S.A. s-au limitat doar la întormirea procesului-verbal enunțat, fără a elabora și aproba statutul sindicatului, care reglementează modul de constituire a sindicatului, structura lui organizaţională şi funcţionarea acestuia după după indică cadrul legal pertinent (alin.(6) art.8 din Legea sindicatelor).
84. Conform alin.(1) art.10 din Legea sindicatelor nr. 1129/07.07.2000, organizaţia sindicală primară, centrul sindical ramural teritorial, centrul sindical interramural teritorial, centrul sindical naţional ramural şi centrul sindical naţional interamural obţin statutul de persoană juridică din momentul înregistrării acestora la Agenţia Servicii Publice în conformitate cu prezenta lege şi cu Legea nr.220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice şi a întreprinzătorilor individuali, ultima fiind aplicată doar în măsura în care nu contravine prezentei legi.
85. Cu referire la speță, Colegiul a constatat că, organizația sindicală primară, fondată la ”***** S.A. nu a fost înregistrată la Agenția Servicii Publice, respectiv nu poate fi opozabilă existența sa terților.
86. Mai mult de atât, reeșind din răspunsul nr.128/03 de la 06.07.2023, dat de Federația Sindicatelor din Construcții și Industria Materialelor de Construcții ”*****” din Republica Moldova rezultă că, la situația din 6 iulie 2023 nici o organizație sindicală primară a angajaților ”***** S.A. nu este afiliată la Federația Sindicatelor din Construcții și Industria Materialelor de Construcții ”*****” (f.d.161).

87. Pe cale de consecință, instanța de judecată nu va reține prevederile art.387 Cod Muncii, invocat de apelant, în condițiile în care organizația sindicală primară nu există, nefiind îndeplinite condițiile de înregistrare.
88. Sub un alt aspect, în situația în care se pretinde că apelantul a fost ales președinte al organizației sindicale în speță, atunci urma a fi consultat prealabil organul sindical ierarhic superior. Din lipsa statutului, nu este posibilă aprecierea situației invocate sub acest aspect.
89. Mai mult de atât, reeșind din răspunsul nr.128/03 de la 06.07.2023, dat de Federația Sindicatelor din Construcții și Industria Materialelor de Construcții ”*****” din Republica Moldova rezultă că, la situația din 6 iulie 2023 nici o organizație sindicală primară a angajaților ”***** S.A. nu este afiliată la Federația Sindicatelor din Construcții și Industria Materialelor de Construcții ”*****”(f.d.161).
90. Referitor la Deciza Consiliului pentru egalitate din 17.12.2023 emisă pe marginea plângerii lui *****, prin care se invocă că, s-a constatat faptul că, petiționarul ***** a fost suspus acțiunilor de intimidare și presiune la locul de muncă prin care i-a fost lezată demnitatea umană pe criteriu activitate sindicală, în cadrul SC ”*****, Colegiul a constatat că decizia din 17.12.2023 nu este irevocabilă, pe motiv că a fost contestată, la moment cauza fiind pendinte la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), motiv pentru care valabilitatea deciziei date, precum și constatările acesteia nu pot fi apreciate de către instanța de apel cu titlu de autoritatea lucrului judecat.
91. Astfel, instanța de judecată găsește întemeiată soluția instanței de fond pe marginea capătului de cerere cu privire la contestarea ordinului nr.41-Î din 15 mai 2023.
92. Pe cale de consecință, ținând cont de faptul că instanța de judecată a stabilit că deciziile angajatorului în coraport cu acțiunile în speță ale apelantului sânt legale și întemeiate, precum și de constatările pe marginea pretinsei organizații sindicale în speță, Colegiul va respinge ca fiind fiind neîntemeiate și obiecțiile aduse pe marginea capetelor de cerere cu privire la obligarea intimatului de a permite comitetului sindical să publice pe panoul informativ diverse informații ce se referă la membrii reprezentației sindicale din cadrul societății intimate, precum și pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral apelantului.
93. În concluzie, instanța de apel, consideră justă soluția instanței de fond, prin care a conchis că cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva SC ”***** S.A. cu privire la anularea ordinelor nr.25 din 21.04.2023 și nr.41-î din 15.05.2023 privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, obligarea pârâtului de a permite comitetului sindical să publice pe panoul informativ diverse informații ce se referă la membrii Reprezentanței sindicale, încasarea prejudiciului moral.

94. În consecință, Colegiul civil constată că, argumentele invocate în cererea de apel poartă un caracter declarativ, concluzia primei instanţe în acest sens este bazată pe normele de drept material aplicabile speței, pe probe concludente, utile şi pertinente şi corespunde prevederilor legislaţiei în vigoare, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele cauzei şi corect a soluţionat litigiul dat în conformitate cu art.130 CPC. Iar, apelantul nu a invocat nici un argument care ar putea răsturna concluzia dată de instanța de fond.
95. Potrivit Hotărîrii Curţii Constituționale nr.3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură şi pentru autoritățile publice şi private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, instanţa de judecată nu constituie o excepție de la regulă.
96. Principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, la fel nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.
97. Mai mult decît atît, în conformitate cu prevederile art.9 CPC, instanţei de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părților în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participant la proces de obligația legală reprezintă în esență o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.
98. Reieșind din cele expuse mai sus, în condițiile în care instanţa de fond corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar instanța de apel a constatat legalitatea hotărârii primei instanțe, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărîrea contestată.
99. În conformitate cu prevederile art.art.385 lit.a), 389-390, 394 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 noiembrie 2023, pronunțată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva SA ”***** cu privire la anularea ordinelor nr.25 din 21.04.2023 și nr.41-î din 15.05.2023 privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, obligarea pârâtului de a permite comitetului sindical să publice pe panoul informativ diverse informații ce se referă la membrii reprezentanței sindicale și încasarea prejudiciului

moral.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Ala Malîi

Dorin Dulghieru